

ко около 58.000 души. Но като имали случай и възможност да отидат и действуват съ прѣвсходящи сили въ флангъ на Марлборо, който вървялъ много бавно къмъ Кобленцъ, Виллеруа, Куани и Талларъ, вмѣсто това, стояли въ бездѣйствие при Ландау и позволили по такъвъ начинъ на Марлборо да прѣмине безпрѣпятственно прѣзъ Рейнъ и да дойде до Ладенбургъ, отъ кждѣто той вече безопасно продължавалъ движението си прѣзъ Хайлбронъ къмъ Ульмъ. Тукъ той се съединилъ съ 32.000 войски на баденския принцъ и съединенитѣ имъ сили съставили до 62.000 души при 48 тона. 37.000 императорски и съюзни германски войски, подъ началството на принца Евгения, останали въ щолхоффенскитѣ линии за да задържатъ Виллеруа, Куани и Таллара. Въ туй време и Марсенъ се съединилъ тъй сжщо съ баварския курфюрстъ: съединенитѣ имъ сили съставили около 63.000 души при 130 тона и, за по успѣшно да удържатъ Марлборо и баденския принцъ отъ да прѣминатъ прѣзъ Дунава и да потѣглятъ за Бавария, тѣ се расположили въ укрѣпенъ лагеръ между Лауингенъ и Диллингенъ, на лѣвия брѣгъ на Дунава — съ тила къмъ рѣката.

Марлборо и баденския принцъ, като имали прѣдъ видъ да проникнатъ въ Бавария, не прѣминали прѣзъ Дунава тамъ, гдѣто се намирали, т. е. въ Ульмъ или наблизо, но тръгнали най напредъ къмъ р. Бренцъ, а послѣ съ флангово движение по край самия лауингенски лагеръ — къмъ Донаувертъ. Марсенъ и баварския курфюрстъ, като не се осмѣлили да ги атакуватъ въ време на това движение, стояли въ лагера си и ги допуснали безпрѣпятственно да минатъ почти подъ истрѣлитѣ му, при това по неудобни пѣтища. Но щомъ баварския курфюрстъ се удостовѣрилъ,

че тѣ отиватъ къмъ Донаувертъ, то и самъ послѣдвалъ сжщо за тамъ. Като се приближилъ до шелленбергския укрѣпенъ лагеръ, който прикривалъ отъ лѣвия брѣгъ на Дунава Донаувертъ и въ него моста прѣзъ Дунава, Марлборо го атакувалъ отъ фронта, но безъ успѣхъ, до като по късно пристигналъ баденския принцъ, който атакувалъ траншеята, която съединявала лагера съ града и била слабо заета отъ баварскитѣ войски. Вземанието на шелленбергския лагеръ съ пристѣпъ, което струвало на Марлборо и на баденския принцъ една загуба отъ 6.000 души, а на баварския курфюрстъ само 1600 души, при всичко това то направило на послѣдния такова силно нравствено впечатление, че той, считайки вече всичко загубено, бързо отстъпилъ отъ Донаувертъ, въ който можалъ още съ успѣхъ да се отбранява, размѣстилъ почти всичкитѣ си войски по крѣпоститѣ на Бавария и, като оставилъ при себѣ си само французскитѣ войски на Марсена и 5.000 отъ своитѣ войски, расположилъ се въ силна пѣзиция при Аугсбургъ. Съюзницитѣ, като прѣминали въ Донаувертъ прѣзъ Дунава, не се осмѣлили да атакуватъ курфюрста и Марсена при Аугсбургъ и, за да ги отвлѣкжтъ отъ тамъ, взели да опустошаватъ Бавария.

Между това Талларъ, като получилъ отъ Людовика XIV заповѣдъ да отиде съ отборни войски отъ Рейнъ въ Бавария на помощъ на курфюрста и Марсена, прѣминалъ съ 26.000 души прѣзъ Рейнъ въ Црасбургъ и тръгналъ по долината на Дунава къмъ Аугсбургъ, а Виллеруа и Куани съ 34.000 души останали на двата брѣга на Рейнъ срѣщу щолхоффенскитѣ линии. Принцъ Евгений отъ своя страна, като оставилъ въ послѣднитѣ 21.000 души, самъ съ 16.000 се опитвалъ да въспрѣпятствува на съ-